

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopenj peti vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Reforma borze.

Vedno pogostejše so pritožbe proti slabemu uplivu borzne trgovine na narodno gospodarstvo. Ljudje, ki mislijo, da vse slabo na svetu izhaja od bors, zabavljajo proti borzi sploh. Domišljajo si, da na borzi razni špekulantje kar milijone žanjejo. Temu seveda ni tako. Trgovina na borzi ima tudi svoje težave in tudi ondu se kar tako ne obogati. Poštena trgovina na borzi ni nič slabega, samo to je obžalovati, da se je poleg poštene trgovine razvila špekulacija, kar močno ovira naravni razvoj cen samo v škodo producentom in poštenim trgovcem. Danes hočemo govoriti le o žitni borzi, ker je baš ta posebne reorganizacije potrebna.

Na borzi se ne trguje z blagom, ki ga ima dotičnik že pripravljenega, da ga kupcu izroči. Ondu se trguje na obroke. Prodajalec se zaveže, da bode čez toliko časa toliko in toliko kake vrste žita gotove teže preskrbel. Samo na sebi to še ni nič slabega. Prišlo je pa v navado, da se naposled žito niti ne preskrbi, temveč se poravnajo le difference v cenah. Tako izgubi vsa trgovina pravi značaj trgovine, postane samo špekulacija, stava. To pa slabo upliva na vso trgovino. Teh navidez nih kupčij je večkrat mnogo več, nego pravih. Tako ponujajo taki špekulantje blago, ki ga nimajo in tudi ne vedo, kje ga vzemo, če bi se od njih zahtevalo, in tako pritisnejo na cene ravno o času, ko se po žitu zelo vprašuje. V drugem slučaju pa zopet žito kupujejo ljudje, ki tudi ne vedo, kam bodo z njim. Te borske cene se potem telegrafujejo po svetu in po njih se ravna žitna trgovina. Bolje zviti špekulantje pri taki trgovini delajo dobiček. Imajo namreč zveze mej seboj in znajo ceno ponizati ali povišati, kakor jim ravno ugaja. Hitro razširijo čisto izmišljene novice o letini v tem ali onem kraju, o žitu, ki je na potu v Evropo.

Tako postopanje pa najhuje zadene kmetovalce. Kupci hočejo od njih imeti žito jako po ceni, kajti nobeden si ga ne upa dobro plačati, ker se vedno boji, da sleparji na borzi pritisnejo na ceno.

Vlada je večkrat premišljala, da se take špekulacije prepovedo. V Franciji so se dolgo take kupčije zmatrale za igre, so se kazensko preganjale in dolгови, izvirajoči iz taci kupčij, se niso dali iztožiti. Vse to pa ni oviralo borsnih sleparstev, in to zato, ker se take navidezne kupčije ne dajo ločiti od navadnih kupčij na obroke; te se hitro lahko premeni v difference kupčije in narobe se pri difference kupčiji tudi lahko blago zahteva. Poslednje se navadno dostikrat ne zgodi, kajti kupec le predobro ve, da bi mu prodajalec, prisiljen blago preskrbeti, izročil žito, pomešano z raznim plevelnim semenom, ali pa moko z raznimi drugimi primesmi, da bi le imelo blago dotično težo.

Zato je pa treba, da se prepovedo neke kupčije na obroke, tako imenovane blankkupčije, pri katerih ne more prodajalec povedati, kje ima blago, ki ga prodaja, ali kje ima upanje, da ga gotovo dobi. Da se ne zadene redna trgovina, je seveda treba dovoliti, da mlinar že v januarju proda moko, ki jo izdelal šele v marcu, če je njega mlin tak, da brez posebnih nezdoljivosti toliko moke zares namleti more. Prav tako se ne sme kmetu ali vinogradarju zabraniti, da proda žito ali vino, kolikor ima upanja, da ga zares pridelal. Tudi mora biti dovoljeno prodajati žito na poznejši čas, ako ga ima trgovec že v skladiščih, a ga je pogodbeno kupil od kmetovalcev ali pa se že zanj pelja po morju.

Prepovedati je prodajo žita, o katerem prodajalec prav nič ne ve, kje je dobi, če se bode od njega zahtevalo. Sedaj se namreč prodajajo cele ladije žita, katero se dejanski ne nahaja, ki še ni in ne bode vzraslo. Prodajalec in kupec na to računata, da se jima posreči si pomagati z umetnim pritiskanjem na cene. Seveda večkrat kateremu močno izpodleti, a kaj ga to briga; napove bankrot in pri njem izguke največ pošteni trgovci, ki so se z njim pustili v špekulacijo. Tembolj je potrebno, da se v Avstriji onemogočijo taka sleparstva na borzi, ker pride gotovo več borsnih špekulantov v Avstrijo, ko se je v Nemčiji prepovedala trgovina na obroke na žitnih borzah vsem neprotokolovanim trgovcem.

Samo tiste protokolovane firme, ki lahko dokažejo, da se dejanski pečajo z žitno trgovino, smejo eklepati take kupčije. Kako je v Nemčiji cvetela navidezna trgovina, je jasno iz tega, da so več borski morali zapreti, ker so se postavile meje borsni špekulaciji. Nas le veseli, da je te dni poljedelski minister grof Ledebur namignil, da se zgodi nekaj takega tudi v Avstriji. Le tako bode poljedelec imel dobiček od svojega dela, ne pa razni špekulantje. Seveda bode zakon moral imeti točne in jasne določbe, da se mu špekulacija ne bode mogla izogniti.

Hrvatsko in slovensko šolstvo v Istri.

(Govor posl. Spinčiča v državnem zboru dne 5. t. m.; po stenograf. zapisniku.)

(Dalje.)

Kako pri nas postopajo šolska oblastva, sem že pogostoma pokazal; nekaj slučajev pa navedem tudi danes. Leta 1895. je sklenil občinski zastop na Lošinju Velikem v svoji večini, uvesti hrvatski jezik kot predmet na tamošnjih ljudskih šolah. Pomniti je, da je na Velikem Lošinju prebivalstvo v veliki večini hrvatsko, in da je tamkaj samo jedna hrvatska šola. Ljudje so samo prosili, naj se uvede hrvaščina kot predmet. Nekateri pa so proti temu predlogu večine občinskega zastopa rekurirali pri deželnem odboru, in ta je sklep večine občinskega zastopa razveljavil, ker je oni v tem oziru nekompetenten. Proti tej nekompetentni odločbi deželnega odbora vložil se je rekurz na ministerstvo, in to je zahtevalo po deželnem šolskem svetu informacije pri okrajnem šolskem svetu. Predsednik okrajnega šolskega sveta, slavni okrajni glavar Zuech, kateri glavar v okraju s 30 000 Hrvatov, a besedice hrvaški ne zna, (Čujte! Čujte!) je poročal, da se sklep večine občinskega zastopa ne more smatrati resnim in da cni nasprotuje § 6. drž. ljudskošolskega zakona. Za tega moža tedaj sklep, kateri je bil pač samo težnja po uvedbi hrvaškega jezika v šolo, katero obiskujejo sami Hrvati, ni bil resen, in je nasprotoval § 6. drž. ljudskošolskega zakona! Glede

LISTEK.

Podobe iz življenja prijatelja.

(Izvirna novela. Spisal Slavko K—j.)

II.

Tedni so tekli. Bližal se je čas, v katerem straši vsakega osmošolca ona pošast, ki ji pravimo „matura“. S trepetajočim srcem smo jo pričakovali. Posebno bal sem se za Milana, ki je bil tako zmeden in radi svoje sentimentalne ljubezni tudi tako površen prijatelj knjig, da se je bilo najhujšega bati. Ali sreča nam je bila mila. Vsi smo jo izdelali z dobrim uspehom. Globoko je izdihnil Milan in ogenj njegove ljubezni je bil še večji po prestani izkušnji, saj se je čutil sedaj prostega in svobodnega v vsem svojem postopanju.

„Vesta kaj,“ reče nama, ko smo se bili zbrali pri kozarcu dobrega dolenjca, „spremita me na jezero. Obvestil sem Marico o svojem prihodu. Nič ne dene, če prideta tudi vidva. Noč je mesečna, vreme krasno in pričakovati imamo lepo vožnjo v čolnu. Pri ribiču blizu tvojega doma, Tine, sem najel za slučaj dva čolna. Ustregla sva mu.

Solnce je ravno zatonilo, mesec se je pokazal na obzorju, tu in tam je kaka posamezna zvezdica zamigljala na jasnem nebu. Korakali smo proti ribičevi koči. Vse okrog je bilo tiho, mirno. Slavček

v bližnjem grmu pa je tako mlo drobil svojo pesmico, da smo obstali vsi in poslušali. Mrak se je spremenil v noč. V zeleni travi skriti okrepili smo se na bistrem viru bližnjega studenčka in povžili skromno večerjo, ki smo jo bili prinesli seboj. Vse je bilo tiho, samo nekatere vile onkraj jezera so bile še razsvetljene. A tja ni šla naša pot.

„Čas bo,“ pravi Milan, in vstali smo ter potrkali na ribičeva vrata.

„Pridite ven, očka,“ pravi Milan, „dajte nam dva čolna.“

Ni trajalo dolgo in odpahnejo se vrata s precejšnjim ropotom. Majhen, postaren mož, grbast, s sivimi lasmi in globoko vdrtimi očmi se prikaže na pragu in zarežni:

„Kdo ste in čemu rabite čolna v tem času?“

„Saj sva že govorila o tem, očka,“ pravi Milan, in mu stisne nekaj belega v roko. Starec se nasmebne in koj reče najboljšo voljo: „A sedaj se spominjam; ona dva tam v zatišju pod robom vzemite, moja najboljša dva sta.“

„Hvala vam, oče, lahko noč,“ zakličemo, in odšli smo.

„Dober opravek, lahko noč,“ mrmrlja starec in zopet izgine za vratmi.

Odvezali smo oba čolna in mirno veslali po jezerski gladini. Mej zelenjem in grmičjem skrita videla se je od daleč hišica, v kateri je bivala

Marica. Milan, ki je vesljal sam v svojem čolnu, bil je tih in zamišljen, jaz in Tine v drugem pa tudi nisva mnogo govorila.

Prišli smo do določenega kraja. Privezali smo čolna na bližnji štor ob robu jezera. Hišica je bila od nas kakih petdeset korakov oddaljena. Prišli smo do nje. Vse tiho, kot bi vladalo daleč na okrog smrtno spanje. S Tinom sva stopila za bližnji grm, a Milan pred Maricino okno. Ni trajalo dolgo in oba sta bila zopet pri naju.

Milan in Marica sta sedla v čoln, jaz s Tinom v drugega.

Počasna je bila vožnja, a tem lepša. Daleč za nami ostalo je jezersko obalo. Jezero je bilo tako mirno kot zrcalo. Vse zvezdice so se videle v njem, čez vodeno gladino pa so donele sentimentalne pesmi, katere sva pela Tine in jaz, dočim sta naju Milan in Marica poslušala ali pa tudi ne.

Gledaje zaljubljenca sem si mislil: če jima bodočnost tudi vso srečo odreče, vsaj bodeta mogla reči z zadččenjem oba, da je bil trenotek, ko sta bila srečna, neizmerno srečna, oba bodeta morala priznati, da je njima cvetel jedenkrat čas, ko sta s pesnikom vzklikala:

O zlata prostost, o neskrbna mladost,

Kako te je težko pustiti!

Oj prave ljubezni nebeška sladkost,

Kdo pač se ti more obraniti!

(Konec prih.)

tega slučaja in glede mnogih drugih slučajev, katerih nekateri so bili že navedeni, menim, da bi bila dolžnost naučne uprave, poučiti takovega moža, da živimo v državi, kjer je jednako postopati z vsemi državljani, in da Istra tudi leži še v tej državi. Ta mož je na primer prošnje za uvedbo laškega učnega jezika v čisto hrvatske šole smatral resnim. To mu je bilo resno, tako v Canskem kot v Sušaku, kjer so se z gotovimi mahinacijami zbirala ročna znamenja za uvedbo italijanščine. Sploh pa ta mož v šolskih in pa drugih rečeh postopa tako, da ne bi smel ostati na tem svojem mestu. Prezamudno bi bilo, navajati vam tu njegova dela in tudi gospod predsednik bi mi tega ne dovolil.

Naj ostanem pri tem okraju. Na Malem Lošnju je bilo razpisano mesto učitelja za prvi razred. Med drugimi je prošil za to mesto nek Skopinič in nek Rafael. Skopinič je bil zmožen italijanščine, nemščine, katera je učni predmet, in hrvaščine, katera se je preje pri natečaju za to mesto zahtevala; Rafael je bil zmožen samo italijanščine. V občinskem zastopu napravil se je terno-predlog, in pri tem je dobil na prvem mestu jeden dvanajst, in drugi tudi dvanajst glasov. Na drugem pa, kateri ni zadostil zahtevam, se niti ozirati ne bi smelo, temveč samo na onega, kateri jim je zadostil. Kaj se je zgodilo? Niti jeden, niti drugi ni bil imenovan; čakali so jedno leto ter dali Rafaelu časa, da napravi skušnjo iz nemščine, in občinski zastop posvetoval se je drugič. Ta je bil potem na prvo mesto postavljen in tudi imenovan. To je čisto protipostavno, kajti občinski zastop je, potem ko je bil že jedenkrat zaslišan, izgubil pravico še kedaj v tem oziru zaslišan biti.

Še lepši slučaj o postopanju c. kr. oblastev pa je ta, komu se je podelilo mesto na italijanski šoli v Opatiji. Tamkaj se je brez zakonitega temelja ustanovila italijanska šola in razpisalo učiteljsko mesto. Več kompetentov se je oglasilo; iz teh kompetentov je občinsko zastopstvo napravilo terno-predlog, in v tega postavilo čisto kvalifikovane in zmožne učne moči. Mesto pa da bi koga izmed teh imenoval, naznanil je deželni šolski svet po okrajnem šolskem svetu občinskemu zastopu, da deželni odbor ne mara potrditi nobenega, in je priporočil okrajnemu šolskemu svetu, naj imenuje provizoričnega učitelja, kar je tudi okrajni šolski svet v kar naj hitreje storil.

Tako kršilo se je tem trem učiteljem njih pravo, tako se je kršil § 3 drž. temeljnih zakonov iz 21. decembra 1897., št. 142, tako so se kršili tudi §§ 48. in 50. drž. ljudskošolskega zakona in tudi § 12. istrijanskega deželnošolskega zakonika iz 3. novembra 1874, št. 30. O tem slučaju sem že 23. novembra 1895 napravil interpelacijo, v kateri sem vse natančno popisal, toda na to interpelacijo se ni odgovorilo do danes. Občinsko zastopstvo je tudi 20. novembra 1895 poslalo učni upravi rekurz, kateri tudi še ni, po preteku 13 mesecev, rešen. Med tem je šel oni, leta 1895/96 imenovan učitelj proč, mesto je bilo razpisano, in postopalo se je zopet tako, kakor prvič: Nasvetovani so bili zopet trije čisto zmožni prosilci, toda nihče njih ni bil imenovan, temveč zopet do drugega odločka nastavljen provizoričen učitelj. Občina je začetkom novembra lanskega leta pri deželnem šolskem svetu protestirala in pri naučnem ministerstvu pospešila rešitev rekurza od 20. novembra 1895. Vendar vlada še vedno že drugo leto na italijanski šoli v Opatiji poljubnost mesto zakonov. O delovanju tega družega v Opatijo poslanega učitelja, Zaratina iz Poreča, kolikor časa se bival tamkaj, ne bodem govoril; učna uprava se lahko o tem informira. Navesti pa moram dvoje dejstev iz časa, ko je deloval v Opatiji sam. On je učitelj prvega razreda, ima plačo stalno 600 gld., ima več kvinkvenijev in dobiva z aktivitetno priklado vred gotovo 1000 gld. na leto, in to za 31 otrok. Drug učitelj na hrvatski šoli dobiva stalne plače 500 gld. za 70 otrok. In pa še drugi učitelji v okraju Voloskem, kateri imajo stalne plače samo 400 gld. podučujejo pa 120, da celo 150 otrok v jednom razredu. Pri vsem tem pa je v deželi toliko otrok, kateri sploh nimajo nikake šole, za katere se niti krajcarja ne izda, tu pa se plačuje za 30 otrok toliko denarja, za otroke, kateri večinoma niso Italijani, temveč Nemci, kojih stariši so tamkaj naseljeni, kajti domačini obiskujejo večinoma hrvatske šole.

(Konec prih.)

Državni zbor.

Na Dunaju, 13. januarja.

Ko je včeraj koncem seje Lewakowski utemeljeval svoj nujni predlog glede varstva politične svobode v Gališki, prinesla sta dva parlamentova slugi malo mizico ter jo postavila pred sedež ministerskega predsednika. Ta mizica je namenjena za stenografe in se prinese na rečeno mesto vselej, kadar misli grof Badeni govoriti. Včeraj pa ni govoril. Predsednik Chlumecky je hkrati sejo zaključil in nadaljevanje razprave o Lewakovskega predlogu določil za danes. Uzrok temu je bil, da je Lewakowski v svojem govoru navedel tako gorostasne reči iz Gališke, da se grof Badeni ni upal nanje takoj odgovoriti. Seveda je bilo danes vse radovedno, kako se razvije ta debata, tako da se ni nihče posebno zanimal za razpravo o proračunu železniškega ministerstva. Pri tej razpravi se je tržaški poslanec Burgstaller potegoval za železnico čez Ture in čez Predel, dr. Laginja je govoril o isterskih lokalnih železnicah, koroška poslanca Rainer in Dobernig pa sta se krepko pogajala za železnico čez Karavanke in za progo Skofja Loka-Divača. Železniški minister vitez Guttenberg je obširno govoril o finančnem stanju državnih železnic in glede druge železniške zveze s Trstom naznanil, da predloži vlada v prihodnjem zasedanju načrt za zgradbo proge čez Ture in skozi Bohinj.

Razprava se je na to pritrkala in začela se je debata o nujnem predlogu Lewakovskega in Romančuka. Najprej je slednji jako dobro utemeljeval nujnost svojega predloga, potem je pa vstal ministerski predsednik grof Badeni in čital svoj odgovor. Proglasil je vse, kar sta navedla Lewakowski in Romančuk za izmišljotine, pretiravanja in zavijanja ter naposled pritrdil namestniku gališkemu glede govora, s katerim je otvoril dež. zbor. Seveda je stari Jaworski pritrdil ministerskemu predsedniku. Unela se je daljša razprava o galiških razmerah, v katero sta posegla razen Lewakovskega tudi Pernerstorfer in Kronawetter končno pa je poslušna zbornica odklonila nujnost obeh predlogov.

Prihodnja seja bo jutri.

V Ljubljani, 14. januarja.

Socijalizem in narodnost. Kakor so klerikalci spoznali, da se narodna ideja ne da popolnoma prezirati v Avstriji, in se začnejo postavljati povsod bolje na narodno stališče, tako tudi socijalni demokratje ne morejo kar pomesti z narodnostjo. To se je pokazalo te dni na Češkem. Češki socijalisti so se ločili od nemških in osnovali svoje tajništvo v Pragi. Samo kadar bode šlo za mezdne in štrajkne zadeve, hočejo še češki socijalni demokratje vzajemno postopati z nemškimi. Ker mislijo češki socijalni demokratje začeti svojo akcijo po vsaj deželi, zlasti tudi v meševitih okrajih, ni dvombe, da pridejo polagoma v popolno navzkrižje z nemškimi socijalisti. Tedaj se oboji utegnejo prepričati, da narodnih borb v Avstriji niso izumili kapitalisti, kakor sedaj radi trdijo socijalisti po svojih glasilih, temveč da so posledica narodnih razmer in zgodovinskega razvoja v naši državi. Nemški socijalisti so gotovo že sedaj navoljni, da se češki delavci več ne dajo njim voditi.

Novi topovi. Zadnji čas se je po listih mnogo pisalo o tem, da se napravijo v raznih evropskih državah novi, hitreje streljajoči topovi. Naša država bi vsled tega imela kacic 100 milijonov stroškov. To se pa vendar utegne še malo odložiti. Vsi modeli hitrostrelnih topov so baje še tako pomankljivi, da jih ne kaže uvajati. V kratkem bi jih morda morali zopet predelavati. Deluje se pa v vseh državah na to, da se izumi kak boljši hitrostrelni top. Če se tak iznajde, ni dvombe, da se takoj uvede. Sedaj je pa še upati, da celo Francozi opuste misel na uvedenju hitrostrelnih topov. Kaj bi jim v boju pomagali hitrostrelni topovi, če se hitro pokvarijo.

Skopeljsko metropolitansko vprašanje. Nova srbska vlada se je z odločno zahtevo obrnila do turške vlade in carigradskega patrijarha, naj odpravi metropolita Ambrozija iz Skopelj. Če ta korak ne bode nič pomagal, mislijo Srbi proglasiti samostojnost srbske cerkve v Stari Srbiji in Makedoniji. Sedanjega metropolita v Prizrenju Dijonizija mislijo proglasiti za patrijarha. Nekdaj so že Srbi v Ipeku imeli svoj patrijarhat in se torej le obnovi. Z osnovo srbskega patrijarhata, se bode grški upliv v teh de-

želah jako pomanjšal. Grške škofije izgube skoro vse vernike. Dosedaj so se Srbi iz nasprotja do Bolgarov držali grške cerkve. Začel se bode pa potem hud boj med bolgarsko in srbsko cerkvijo. Skušali bode spodrinili druga drugo.

Preosnove v Turčiji. Velevlasti so se prepričale, da sedanja turška vlada ne bode nikdar izvela administrativnih preosnov, katere je obljubila. Za to jej manka dobre volje in pa sposobnosti. Zato so pa sultanu svetovali, naj pokliče drugo vlado. Če jih bode sultan poslušal, ne vemo. Poroka se pač iz Carigrada, da se v kratkem zamene nekateri ministri z drugimi možmi, a morda so to le želje veleposlanikov. Sicer bi pa tudi nova vlada najbrž ne izvela preosnov, ker bi jih ne smela in ne mogla. Glavna ovira preosnovam ni vlada, ampak sultan sam, ki noče slišati o nobenem rednem državnem finančnem gospodarstvu, ki bi seveda tudi določevalo, koliko sme on porabiti. Sedaj so sultanu odprte vse državne blagajnice. Zanj mora biti denar, naj tudi vsi drugi državni funkcionarji ne dobe plače. O tem, koliko sultan porabi, se ne vedejo nobeni redni računi, da svet ne izve, kako velike svote stane vzdrževanje dvora in harema turškega vladarja. Midhad paša je skušal red napraviti v turškem gospodarstvu, a ga je zato sultan bil ukazal spraviti s sveta. Sedaj se seveda tega noben minister sultanu niti nasvetovati ne upa.

Kralj belgijski se baje misli odpovedati prestolu. Povod temu je, da ni zadovoljen s klerikalnim vladanjem. Klerikalna večina v zbornici in vlada na vso moč omejuje oblast kraljevo. Nedavno sta ga prisilili, da je odpustil vojnega ministra Brassine-a in usilili za vojnega ministra moža, katerega v vojski nikdo ne spoštuje. Kralj nima nobene stranke, na katero bi se oprl. Liberalci so v Belgiji ob vso veljavo. Socijalisti imajo večino naroda za seboj in bi imeli tudi večino v zbornici, da ni volilni red jako umetno in za klerikalce ugodno sestavljen. Na to stranko se pa kralj vendar ne more opirati, ker so vsi socijalisti zoper kraljestvo in za upeljavo republike. Če pa odstopi sedanji kralj, in če bode njegov naslednik bolj klerikalen, pa utegne v Belgiji prebivalstvo poskusiti se s silo otresti klerikalnega gospodarstva.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 14. januarja.

— (Imenovanja.) Deželnovladni koncipist g. Karol Ekel je imenovan začasnim okrajnim komisarjem, konceptni praktikant g. dr. Anton Pilshofer pa začasnim deželnovladnim koncipistom.

— (Za sodne avskultante.) Pravosodno ministerstvo pomnoži s 1. februarjem število adjutov za sodne avskultante. Po 500 gld. bode odslej mesto 437 imelo 537 avskultantov, po 600 gld. pa bode mesto 431 imelo 531 avskultantov. Na okrožje graškega višjega sodišča pride 16 novih adjutov.

— (Odvetniško skušnjo) je naredil odvetniški kandidat g. dr. Josip Kušar. Čestitamo!

— (Repertoir slovenskega gledališča.) Opozarjamo na današnjo predstavo izborne burke s petjem „To je dekle“, katera je pri premijeri dosegla najpopolnejši uspeh. V soboto se bode nepreklicljivo zadnjikrat v tekoči sezoni pala opera „Norma“.

— (Zanimiva kazenska obravnava) vršila se bo dne 22. t. m. pri tukajšnjem dež. sodišču. Tožen je neki kaplan, ker je svoje politične nasprotnike dolžil, da razširjajo krivo vero in pripovedoval lahkovernežem, da se pri jednem dotičnih nasprotnikov ljudje v krivo vero vpisujejo.

— (Klub slovenskih biciklistov „Ljubljana“) ima v četrtek dne 21. t. m. ob 8. uri zvečer „Narodnem domu“ redni občni zbor. Na dnevnem redu je: a) poročilo tajnikovo, b) poročilo blagajnikovo, c) volitev odbora, d) volitev dveh računskih preglednikov, e) slučajnosti.

— (Občni zbor mesarske zadruge v Ljubljani) vršil se je v nedeljo 10. t. m. ob 10. uri dopoldne v gostilni pri Škrjancu v navzočnosti vladnega komisarja gospoda magistratnega svetnika Seška. Iz prečitanega letnega računskega sklepa je razvidno, da je znašalo koncem leta 1896 združno premoženje 1640 gld. 63 kr. Računski sklep se je soglasno odobril. Pri posameznih nasvetih se je izrekla želja glede naprave toliko potrebnih tržnih lop.

— (Glas iz občinstva.) Piše se nam: V dveh varijacijah se je vašemu listu zdaj že v drugič poročalo, da se bo tlakovanje Sv. Petra cesta od župnišča do mitnice izvršilo tekom letošnje pomladi. Kdaj se bo pa tlakovalo „blatno morje“ od „Figovca“ do Kolizeja, o tem pa doslej — še nista

nič poročali, kajti tega morebiti niti skrbni mestni oče ne ve, ki sam stanuje na Marije Terezije cesti. No, pa saj to menda ni tako nujno?! Saj „kolosalni Kolizej“, v katerem biva in prebiva samo nekaj nad 2%. ljubljanskega stanovništva, inkorporiral se je še le pred par leti, dočim se je „nova Ljubljana“, kamor naj bo vodila novotlakovana Sv. Petra cesta, mestu priklopila že pred več — meseci... Sapiienti sat!

— (Poštne reči) Poštno in brzojavno vodstvo razglasi: Počenši z 20. januarjem 1897. dostavljale se bodo strankam, stanujočim, v Ljubljani došle navadne poštne nakaznice, potem povratne in naročilne poštne nakaznice in slednjič čekovne nakaznice poštne hranilnične urada do vključno 500 gld. zajedno z nakazanimi zneski proti plačilu posebne dostavnine. Dostavnine bodo plačati: a) Za vsako poštno ali čekovno nakaznico, ki se ima po jedino dostaviti, ako nakazana svota ne presega zneska 2 gld. po 1 kr.; b) če pa presega nakazni znesek 2 gld. po 3 kr.; c) ako se dostavi pri jedni in isti ekspediciji jednemu in istemu adresatu več poštne nakaznice, od katerih znaša vsaj jedna nad 2 gld., tedaj je plačati za isto, oziroma za nakaznico z najvišjim zneskom 3 kr., za vsako drugo pa po 1 kr.; d) na isti način se pobirajo pod c) označene, znižane pristojbine, ako je jednemu in istemu adresatu dostaviti več čekovnih nakaznic poštne hranilnične urada. — Poštne in čekovne nakaznice dostavljajo se vsaki dan. Strankam je svobodno pridržati si, da bodo same hodile oziroma pošiljale po svoje poštne in čekovne nakaznice; zato plačajo predalnine 1 gld. na mesec, in to vsaj za jeden mesec naprej. Strankam, ki plačujejo predalnine za pisemske pošiljate, ni treba plačati nadaljne predalnine za poštne in čekovne nakaznice. Predalnine ni treba plačati tudi za poštne nakaznice došle „poste-restante“ takim osebam, ki nimajo stalnega bivališča v Ljubljani, in potem za one poštne nakaznice, po katere hodijo adresatje „v posameznih slučajih“ izjemoma sami. Nakaznice, po katere stranke same hodijo, oziroma pošiljajo, smejo se izročevati le adresatu osebno ali pa njega zakonitemu pooblaščenцу na oddajališču pisemskih pošiljatev imenovanega urada v določenih uradnih urah, in sicer ob delavnikih in ob praznikih v tednu od 8. ure pr. p. do 6. ure zvečer in ob nedeljah od 8. ure pr. p. do 12. ure pr. p. Ako prejemnik ni poznan uradniku, ki izročuje nakaznice, tedaj je poslednji obvezan zahtevati primerno legitimacijo. Glede takih nakaznic neha jamstvo od strani poštnega zavoda v trenutku, ko se je nakaznica izročila proti potrdilu ali adresatu ali pa njega pooblaščenцу. — Te dokleče ne veljajo za brzojavne nakaznice potem za poštne in čekovne nakaznice, došle od poštne oprostene oblasti, uradom in blagajnam ali osebam m. štva iz vojske in deželne brambe, ter osebam ki so zaprte, nadalje za nakaznice došle lastnikom čekovnih računov, katere ima poštno-nakaznični oddelek v Ljubljani dvigniti ter prejeti zneske po oddajnem listu poslani c. kr. poštne hranilničnemu uradu na Dunaju v ta namen, da se vpišejo na dotični čekovni račun, slednjič za čekovne nakaznice znašajoče nad 500 gld. kakor tudi za take nakaznice, katere je izplačati le proti posebnemu potrdilu, na pr. potrdilo o življenju, o vdovstvu in o ubožstvu pri nakaznicah za rente, koje izplačuje delavska zavarovalnica proti nezgodam. Vse te nakaznice se bodo dostavljale na dosegljivi način. — Pri poštne nakaznicah, katere je dostavljati ekspresno, se nakazani znesek, kakor pri brzojavnih, dostavlja adresatu proti potrdilu na nakaznici, ne da bi se za to terjala kaka nadaljna dostavnina razun one, ki se je že plačala pri prejemnem poštne.

— (Poskušeni samomor) Neka 26letna gospodična si je te dni iz neznanih vzrokov poskusila končati življenje. Zaržla je precejšno množino morfija, kateri je bila dobila z Dunaja, a pravčasno na pomoč poklicani zdravnik jo je rešil.

— (Da bi le res bilo!) V Ljubljani se govori, in sicer v verodostojnih krogih, da je neka kmetica v Škofelji, katere mož je svoj čas šel v Ameriko, da si tam kaj prišteje, zadela glavni dobiček dunajskih komunalnih srečk v znesku 100 000 gld. Da bi le res bilo!

— (Iz Idrije) se nam piše 12. t. m.: Dolgo časa že ni bilo nobenega dopisa iz našega mesta v Vašem cenjenem listu. Naši politični nasprotniki so vled tega postali srčni, greben njim je začel rasti, menijo, da je nas „liberalce“ vse v... vzle. Gonja začela se je zoper „liberalce“ in njih časopise posebno zadnji čas tudi v naši cerkvi. Katehet O. za jahal je političnega konja na prižnici in v spovednici, kar peni se od jeze, ker ga ne poslušamo in ubogamo, da bi ne brali več slabih časopisov (po njegovem mnenju), temveč le dobre in poštne. A mi smo trdovratni, nič nas ne ganejo njegove pridige. Gospod O., ker ste tako učeni in vneti za vse dobro, povejte nam naravnost, kateri časopisi so „dobri“, in kateri so „slabi“, morebiti dosežete potem boljše uspehe s svojimi pridigami. „Zapustite taka društva, v katerih se taki časniki čitajo, ne podpirajte jih!“ To je klic g. kateheta slednjega nedeljo. Pri nas nabaja se več bralnih društev, Bog ve, katera naj zapustimo; povejte nam, g. O., morebiti „delavsko bralno društvo“, — to društvo je gotovo graje vredno, ker se je tako slabo izkazalo

pri javni tomboli za šolsko mladino ka-li? To imamo v zabvalo za naš trud, da našemu društvu direktno in indirektno hočete škodovati. Ali pri nas je zaman ves vaš trud, mi stojimo kot skala! Prosim Vas toraj, g. O., da nas pustite v miru v cerkvi na prižnici in spovednici, in spreobračate rajši vaše pokorne ovčice, da tudi one ne bodo več podpirale „liberalnih“ društev, kot jih dosedaj. — Kakor je čitati, se drugod ljudski učitelji krepko upirajo vedno rastočemu klerikalizmu, naši delajo pa ravno nasprotno, vsi, z nekdanjim „rodoljubom“ na čelu, pristopili so v klerikalni tabor. To so značaji! — Mnogo volilnih oklicev so zadnje dni raztrosili po našem mestu socialni demokrati. — Narodna društva se pridno pripravljajo na prihodnje predpustne veselice, po svojih napravljanih načrtih in obetajo nam mnogo prijetne zabave. Dal Bog, da bi se tudi na ta način mej nami narodna zavest v korist našega naroda ukrepila!

— (Prostovoljno gasilno društvo v Dolu) priredi dne 17. januarja v društvenih prostorih pri gosp. Lavcu v Dolu veselico. Začetek ob 4. uri popoldne. Vstopnina 20 kr.

— (Narodna čitalnica v Škofji Loki) priredi tekom letošnjega predpusta samo jedno večjo veselico in sicer na pustno nedeljo, na kar se domača društva opozarjajo, da ne prirejajo veselice istega dne. Program se objavi pravočasno.

— (Kamniška čitalnica) napravi v nedeljo dne 17. januarja veselico s sledečim vzpredom: 1. J. Kocijančič: „Popotna pesem“, moški zbor z bariton samosplovom poje pevsko društvo „Lira“. 2. A. Hajdrih: „Dekletu“, četverspev. 3. B. Potočnik — J. Bartelj: „Dolenjska“, udarja tamburaški zbor. 4. „Eno uro doktor“, burka v jednem dejanju. 5. Ples. Pri plesu svira sekstet godbe Stütz. Začetek ob 1/8. uri zvečer. Vstopnina za ude 20 kr., za neude 40 kr.

— (Polkovnik Monari pl. Neufeld) umrl je predvčerajšnjem v Gradcu v starosti 67 let. Rodil se je v Vrtojbi na Gorškem — njegovi sorodniki žive še v Šempasu — ter bil l. 1847. potrjen k vojakom. Iz lastne moči se je od priprostega vojaka povzpel do dostojanstva polkovnika. Udeležil se je več vojen in si pridobil mnogo odlikovanj. L. 1886. je stopil v pokoj.

— (Umrl) je na Dunaju znani preiskovalec kraških jam vladni svetnik Franc Kraus, star 62 let.

— (Vojaška vest) Gosp. Maks Klodič vitez Sabiedolski bl. je imenovan c. in kr. nadomestnim poročnikom pri slavonskem pešpolku št. 78. Baron Siskovič, naborni okraj Osek.

— (Aretovana kupčevalca z dekleti) Na Reki je policija aretovala na kolodvoru dva žida, Ignacija in Mihaela Grossa iz Pleske na Ogerskem, katera sta hotela tri mlada dekleta odpeljati v Ameriko, da bi jih tam prodala v izvestne hiše. Žida sta imela pri sebi 2000 gld. denarja. Konstatovano se je, da sta aretovanca šele pred kratkim dve dekleti eksportirala v Ameriko.

* (Senzacionalna obravnava) se je začela včeraj pred dunajskim sodiščem ter bo še trajala štiri dni. Obtožena sta 34letni mehanik Ivan Flock in 26letna Pavlina Basch in sicer zaradi dejanja, katera sta storila lani meseca avgusta. Takrat je neznan človek prinesel v delavnico ključavničarja Bascha zavoj in ga pustil na mizi, ker je bil Basch odsoten. Vajenec Gerstman je iz radovednosti ogledoval zavoj. Hkrati je zavoj eksplozional. V papirju zavita dinamitna bomba je razpočila in radovednega vajenca ubila. Očitno je bilo, da je bila namenjena bomba Baschu in po dolgih poizvedbah se je dognalo, da je poslal bombo ljubimec Bascheve soproga Flock. Ta in Bascheva soproga sta se hotela ključavničarja znebiti, ker je bil na potu njiju grešni ljubazni.

* (Bicikel in literatura.) Zopet prinašajo veliki listi dolga članke o slabih posledicah kolesarstva za — literaturo, oziroma za literate in založnike. Neki ameriški pisatelj toži, da se ljudje, kadar se zavzamejo za kolo, ne menijo več za književnost, literaturo, založniki in tiskarji baje lahko kar izračunajo, koliko manj zaslužijo, odkar se je kolesarstvo udomačilo. Z druge strani se temu ugovarja, češ, da Angleška, kjer se šport najstrastneje goji, producira še vedno toliko literarnega blaga kakor prej. Na to odgovarja ameriški Jeremija, da se na Angleškem ženske še ne vozijo na biciklu tako, kakor drugod, ker je to „shoking“, v drugih deželah pa da zanimanje za literaturo vidno pojema.

* (Ubegel pop) Rumunski pop Campian iz Prigorja se je navzel novodobnih idej in hotel kmete svoje župnije gospodarski podpreti. Sprožil je misel, naj se ustanovi hranilnica. Dobil je 30.000 gld. ulog in spoznavši, da kmetom pač dosti ne bo moč pomagati, vtaknil je ves ta denar v svoj žep, izvil raznim denarnim zavodom v Temišvaru na ponarejene menice 20.000 gld. in pobegnil najbrž v Ameriko.

* (Nadobuden dečko) „Amerikanski Slovenec“ poroča iz Grevestaa, država Teksas: Jednajstletni deček James Louis Scheppard je stal danes (22. decembra) pred kriminalnim sodnikom, zatožen umora. Ta paglavec je v stanovanju svojih starišev ustrelil služkinjo, ker mu je bila, nagajaje mu, v šali pobelila obraz z moko. Fantalin je šel

v očetovo sobo po puško, natihoma odprl okno kuhinje in zavratno ustrelil služkinjo. Dečku je vidno ugajalo, da je sedel v sodnijski dvorani na obtožni klopi; ponosen je bil na to! Niti se mu ni sanjalo o strahotih svojega hudodelstva. Obsodba je glasila na 1000 dolarjev globe, ki so jih plačali stariši fantalinovi in na to je mladi morilec žvižgaje šel iz sodnijske dvorane.

Književnost.

— „Hrvatska misao.“ Hrvatski vseučiliščniki v Pragi so zasnovali svojo revijo, v kateri hočejo zastopati moderne, politične, socialne in literarne nazore. Prvi sešitek ima jako raznovrstno in prav zanimivo vsebino ter je dokaz, da so se hrvatski vseučiliščniki resno pripravili za svoje podjetje. Nova revija bo izhajala po jedenkrat na mesec in velja s pošto na leto 3 gld. 10 kr., za diake 2 gl. 10 kr. Naročnina se pošilja na naslov: Fr. Poljak, Praga Vinohrady, Korunná třída č. 841., I. p.

Brzojavke.

Dunaj 14. januarja. V finančni komisiji je vprašal grof Harrach naučnega ministra barona Gautscha, kaj se zgodi s slovensko gimnazijo v Celju, ker je poslanska zbornica odklonila zanj potrebni kredit. Minister je odgovoril, da je obstanek gimnazije za tekočeleto zagotovljen, potem pa da pride stvar zopet v parlament.

Dunaj 14. januarja. Poslanska zbornica je v današnji seji nadaljevala razpravo o proračunu železniškega ministerstva. Kolobar je priporočal zgradbo proge Divača Škofja Loka-Celovec in zvezo Škofje Loke s Podbrdom za slučaj, da se zgradi proga skozi Bohinj. Steinwender je priporočal poslancem iz Češke, naj podpirajo Predelsko progo.

Dunaj 14. januarja. Pri včerajšnjem dvornem obedu je cesar dlje časa govoril z drom. Laginjo in izrazil svoje veselje, da pojema legar v Pulju.

Dunaj 14. januarja. Pred državnozbornskimi volitvami izdajo škofje skupen pastirski list. Spisal ga je kardinal Schönborn.

Dunaj 14. januarja. Najvišjim komornikom je imenovan grof Hugo Abendsperg-Traun.

Rim 14. januarja. Ministerski predsednik Rudini je naznanil predsedniku poslanske zbornice, da razpusti v kratkem parlament.

London 14. januarja. Listi javljajo, da je četa turških vojakov napadla in oplenila več grških in turških vasij ter poklala vse, kateri so se jej ustavljali.

Narodno-gospodarske stvari.

— Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani. (Dalje.) VIII. Zbornični podpredsednik Anton Klein poroča, da je za podelitev povodom 40letnega vladanja Nj. Velikanstva cesarja Franca Jožefa I. ustanovljenih osem ustanov po 25 gld. za onemoglo obrtnike došlo 31 prostanj. Iz podrobnega poročila je razvidno, da je od teh prosilcev dobilo 9 in 2 od teh že dvakrat ustanovo. Ni se moglo ozirati na 5 prosilcev, ker niso dokazali, da so obrt kedaj samostojno vršili in na 5, ker še vrše obrt. Izmed ostalih prosilcev so po mnenju odsekovem v prvi vrsti nastopni najbolj ozira vredni: Franc Scherz, Franc Pristavc in Franc Fleischer v Ljubljani, Josip Krisch v Kočevju, Jakob Potočnik v Novem mestu, Ivan Čupek v Kandiji, Janez Grošelj v Kamniku in Josip Petrovič v Vipavi. Poročevalec predlaga usled tega imenom odseka: Zbornica naj podeli tem 8 onemoglim obrtnikom po jedno ustanovo 25 gld. za l. 1896. — Predlog se sprejme.

IX. Zbornični tajnik poroča o dopisu c. kr. okrajnega glavarstva v Kranju z dne 10. decembra 1896., št. 22 186 o ustanovitvi obrtne zadruga za čevljarske obrt v tržiškem sodnem okraju. Zbornica se je v svojem poročilu z dne 5. avgusta 1896., št. 1373 izrekla za ustanovitev zadruga čevljarjev, sedlarjev in irharjev za sodni okraj tržiški. Pri tem je niso vodila le postavna določila o ustanovitvi zadrug temveč tudi posebno okolščina, da so se pri nekem shodu izrekli zastopniki teh treh obrtov za skupno zadrugo. Ker so se pa, kakor je razvidno iz nekega poročila osnovnega zadruga odbora, irhar in oba sedlarja izjavili, da ne pristopijo zadrugi čevljarjev in se bo po mnenju odsekovem namen zadruga veliko preje dosegel, če se na pravi le mej čevljarji in pomočnimi delavci teh skupna zveza in se osnuje zadruga le za čevljarje; priporoča odsek le ustanovitev zadruga čevljarjev. Poročevalec predlaga torej: Zbornica naj v smislu tega poročila poda svoje mnenje. — Predlog se sprejme. (Dalje prih.)

Proti hripavosti

učinkujoče, kašelj omehčujoče, sliz razkrajajoče sredstvo je
prsi sirup lekarja Piccolija v Ljubljani
(Dunajska cesta),
kateri se uporablja prav uspešno. Cena steklenici 35 kr.,
12 steklenic 3 gld. 60 kr. 4 (44-2)

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri
igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah,
kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 11. januarja: Henrika Rizzi, okr. predstojnika
vdova, 85 let, Starigr št. 34, pljučnica. — Elizabeta Engler,
črevljarijeva žena, 76 let, Sv. Petra cesta št. 44, pljučnica.
Dne 12. januarja: Martin Gaie, bivši molar, 86 let,
Prečne ulice št. 4, ostarelost. — Karol in Ludovik Ilnikar,
železniškega delavca sina, 3 dni, Radeckega cesta št. 1,
oslabljenje. — Marija Likar, železniškega čuvaja hči, 19 me-
secev, Marije Terezije cesta — Kolizej, davica. — Franc
Kapelj, stolarjev sin, 5½ mesecev, Vodmat št. 52, jetika.
Dne 13. januarja: Ana Žagar, kuharica, 50½ let,
kronični želodčni katar.
V deželni bolnici:
Dne 8. januarja: Marija Pucelj, delavka, 31 let,
Krvnično vnetje črev.

Meteorologično poročilo.

Januar	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
13.	9. zvečer	730.7	1.8	sl. szah.	megla	
14.	7. zjutraj	731.2	1.2	sl. szah.	megla	2.3
"	2. popol.	731.6	3.3	sl. jzah.	dež	

Srednja večerajšnja temperatura 1.5°, za 4.1° nad nor-
malom.

Dunajska borza

dne 14. januarja 1897.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 75 kr.
Državni državni dolg v srebru	101 " 95 "
Avstrijska zlatna renta	122 " 95 "
Avstrijska krona renta 4%	100 " 95 "
Ogerska zlatna renta 4%	121 " 95 "
Ogerska krona renta 4%	99 " 70 "
Avstro-ogerske bančne delnice	955 " — "
Kreditne delnice	374 " 75 "
London vista	119 " 90 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 " 75 "
20 mark	11 " 75 "
20 frankov	9 " 52½ "
Italijanski bankovci	45 " 35 "
C. kr. cekini	5 " 66 "

Dne 13. januarja 1897.

4% državne srečke iz 1. 1854 po 250 gld.	146 gld. — kr.
Državne srečke iz 1. 1864 po 100 gld.	188 " 50 "
Dunavske reg. srečke 5% po 100 gld.	127 " 75 "
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	99 " 50 "
Kreditne srečke po 100 gld.	197 " 25 "
Ljubljanske srečke	22 " 50 "
Budolfove srečke po 10 gld.	24 " — "
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	158 " — "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	482 " — "
Papirnat rubelj	1 " 27½ "

Giesshübler z mlekom

priporočajo zdravniki posebno pri
bronhijalnem kataru otrok, ki se
tako često javlja v zimskem času.
3 dele Giesshüblerja se zmeša z
1 delom vročega mleka in se zmes
pije mlačna. (3142-13)

Razpis.

Zaradi oddaje

zidarskih, kamnoseških in tesarskih del
ter dobavo železnine

za zgradbo nove hiše na mestu bivše meščanske bolnice
v Ljubljani vršila se bode pri mestnem magistratu ljubljanskem

dne 3. februvarja 1897

ob 10. uri dopoludne

javna pismena ponudbinska obravnava.

Pismene ponudbe opremljene morajo biti s 5% na podlagi skupnega
ponujane troška preračunjenim vadijem in jih je izročiti v zapечатanih
zavitkih do določenega časa pri mestnem stavbinskem uradu ljubljanskem,
kjer so tudi v navadnih uradnih urah načrti, proračuni, pogoji ter drugi
potrebni pripomočki vsakemu na vpogled razgrnjeni.

Na ponudbe, katere bi po predpisih opremljene ne bile, ali na take,
katere bi se prekasno vložile, se ne bode oziralo.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 12. januarja 1897.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Vsemogočni Bog poklical je včeraj najinega
ljubljenega sinka

Jankota

po kratki, mučni bolezni, v 5. letu njegove sta-
rosti, v boljši svet.

Pogreb bode v petek, dne 15. januarja t. l.,
ob 2. uri popoldne, iz mrtvašnice pri sv. Krištofu.

Na Barji, dne 14. januarja 1897.

(104)

Janko in Minka Likar.

Zahvala.

Za mnogoštevilne dokaze iskrenega sočutja
ob bolezni in smrti našega soproga, oziroma očeta,
gospoda

Martina Gallé-ta

izrekamo iskreno zahvalo vsem prijateljem in
znancem, posebno za darovane krasne vence in
sploh vsem, ki so se udeležili spreveda dražega
rajncega k večnemu počitku.

V Ljubljani, dne 14. januarja 1897.

(103)

Žalujoči ostali.

Pridno dekle

katera je vajena opravil pri goveji živini in zna
kositi, vzprejme takoj posestnik g Peter Lassnik
v Ljubljani. (65-3)

„Ljubljanski Zvon“

je po nizki ceni na prodaj, in sicer letnika
1894 in 1895 v Bonačeve platnice vezana, letnik
1896 pa nevezan. — Ponudbe naj se pošljejo pod:
J. M. v Trebnjem. (102-1)

Proti
kašlju in nahodu, osobito
dece, proti zasliženju, bole-
znim v vratu, žolodeni in
mehurju priporoča se najbolje
koroški
rimski vrelec.

Varstvena znamka.

Naravno pristen natočen.

Najfinejša namizna voda. (3344-6)

Zaloga v Ljubljani pri M. E. Supan-u, Du-
najska cesta; v Kranju pri F. Dolencu.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizki ceni.

Štev. 975.

Razglas.

(83-2)

V občinski pisarnici v Črnomlju vršila se bo dne 1. fe-
bruarja 1897 ob 2. uri popoldne

**zmanjševalna dražba za popravo mestne hiše
v Črnomlju.**

Vzprejemajo se pa tudi oferti, toda isti se morajo vsaj do 10. ure pred-
poludne napominanega dneva pri mestnem županstvu vložiti. Vse delo cenjeno
je na 5868 gld. 29 kr. in vložiti je 10% vadij v gotovini ali vrednostnih
papirjih.

Načrti ali proračuni ležé pri mestnem županstvu in so v navadnih
uradnih urah vsakteremu na vpogled.

Mestno zupanstvo v Črnomlju
dne 2. januarja 1897.

Pozor!

Podpisana tvrdka
priporoča

Pozor!

slavnim prostovoljnim gasilnim društvom in občinam

za nabavo vsakojakih

brizgalnic, gasilnega orodja, pasov i. t. d.,
kakor tudi kmetijskih strojev

svojo bogato založeno

podružnico v Zagrebu, Frankopanska ulica št. 9.

Postrežba točna, solidna, z nizkimi cenami pod ugodnimi
plačilnimi pogoji na obroke. — Za obila naročila se priporoča
s spoštovanjem

(84-1)

podružnica R. A. Smekal.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v
srednjeevropskem času. (15-10)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 12. uri 5 min. po noči osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec,
Fransesfeste, Ljubno; des Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd;
des Klein-Reifling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri
10 min. zjutraj osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franses-
feste, Ljubno, Dunaj; des Selthal v Solnograd, des Amstetten na Dunaj.
— Ob 11. uri 50 min. dopoludne osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Ce-
lovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osobni vlak v Trbiž,
Beljak, Celovec, Ljubno; des Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na
jeseru, Incomost, Bregenc, Gurin, Genevo, Pariz; des Klein-Reifling v Steyr,
Linz, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane,
Prago, Lipako, Dunaj via Amstetten.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 min. po-
poludne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 min. sveder mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 6. uri 52 min. zjutraj osobni vlak s Dunaja via Amstetten,
Lipake, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov,
Planja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyru, Gmunden, Ischla, Aussee,
Ljubna, Celovca, Beljaka, Fransesfeste. — Ob 11. uri 25 min. dopoludne
osobni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov
Planja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyru, Pariza, Genevo, Gurina, Bre-
genc, Incomost, Zella na jeseru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca,
Pontabla. — Ob 4. uri 55 min. popoldne osobni vlak s Dunaja, Ljubna,
Selthala, Beljaka, Celovca, Fransesfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 4 min.
sveder osobni vlak s Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca,
Pontabla.

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 35 min. po-
poludne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 min. sveder mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 25 min. zjutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 6. ur.
50 min. sveder, ob 10. uri 35 min. sveder. (Poslednji vlak le v oktobru
ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 8. uri 55 min. zjutraj, ob 11. uri 15 min. dopoludne, ob 6. ur.
30 min. sveder, ob 9. uri 55 min. sveder. (Poslednji vlak le v oktobru
ob nedeljah in praznikih.)

7 dobro ohranjenih

sodov

(95)

po 12 — 13 hektolitrov je po primerni ceni na
prodaj pri pivovarstvu

Andreju Verhuncu na Bledu, Gorenjsko.

Poštena, zanesljiva in izvežbana gospodičina,
vešča slovenskega in nemškega jezika, želi pre-
meniti službo in vstopi takoj kot

prodajalka

ali v kako drugo tej primerno službo. (101-1)

Pisma naj se blagovolijo doposlati pod: „Šte-
fanija“ poste restante Ljubljana.

Pianistinja

baronesa Braunecker-Beridez

državno preskušena

(71-2)

poučuje glasbo in tri jezike.

Dohaja tudi na dom v rodbine.

Več se izve v Leoninum v Vođmatu.